

Maryška Procházková – strážnická zpěvulenka

Babičko (Maryšce Procházkové)

Už nesedíš, babičko,
před domem,
lavečka i hruška kaménka
osiřely,
poslední sloky tvé písni
na rozloučenou s hudci
nad vinohrady zazněly.

Nedělní beseda
už bude bez tebe.
Ale když se kamarádky
při vzpomínce otočí na nebe,
melodie se znova opře
o strážnické zvony,
vítr ji protáhne
Rybářskou ulicí,
pokloní se jí
staleté stromy v parku
a také každý z nás.
Za nedalekou vesnicí
přes sto járků
slyšet budou tichý hlas:
*„ ... vy si na mě zpomenete,
až mě vidět nebudete ...“.*

Babičko,
zvu tě zpátky
stým synonymem:
Přijď k nám, písni,
písničko!

4. 9. 1986

Pozdní strážnické nocturno

Mladým vínem
vzduch je navinulý
a každou chvíli mě děsí
chvatnými kroky listí po chodnicích
s písňemi schoulenými uvnitř.
Listí v akátech prokřehlé
zachytí mlžné víry nad rybníčkem,
za kaplí se nikdo nemodlí,
jen milenci stojí jednou nohou v parku
a vzpínají ruce k teplému světlu hodin,
rolnička neznělá chřipkově klinká.

Na nitkách mlhy
stařenčin hlas
lampy svítící
na hromady
nafoukaného listí
na roky vzdálené
veselosti.
Hosti
dnes večer
nepřijdou,
ta tam – jejich láska.
Písnička
kolem zámku se
toulající kočka,
nelaská,
spíš zabolí.

3. 2. 1987